

Müşerref ve Şevket Azîz'in Politikaları Pakistan'ın Ekonomik Sorunlarını Asla Çözemez

Pakistan halkı son üç yıl boyunca hükümetten tekrar tekrar ulusal ekonominin hızla büyüdüğüne ve refahın gerçekleşmek üzere olduğuna dâir laflar duymaktadır. Pakistan'ın Mâliye Bakanı Sn. Şevket Azîz bütçeye yaklaşımında bu noktayı yinelemiştir. 16 Mayıs 2004'te Asya Kalkınma Bankası'nın yıllık toplantısında Şevket Azîz şunu iddia etmiştir: *"Reform süreci, şu anda yükselişe geçen cansız bir ekonominin canlanmasına yol açmıştır."* Üstelik her yıl sunulan bütçe konusunda Hükümet, kamuoyunu Pakistan'ın ekonomik durumunun ilerlediğine ikna etmek amacıyla birtakım istatistikler ve ekonomik göstergeler ortaya koymaktadır. Oysa gerçekte yoksulluk ve işsizlik oranları gitgide artmaktadır. Sıradan insanların hayatta kalması giderek çok daha zorlaşmıştır ve Pakistan, -bereketli kaynaklarla nimetlendirildiği halde- ekonomik olarak kendi kendine yeterlilikten oldukça uzaklaşmıştır. Hükümetin ekonomik ilerlemeye ilişkin iddiaları yalanlardan ibarettir ve Şevket Azîz'in Pakistan'ın ekonomik iyileşme iddiaları için kullandığı göstergeler ise aldatmadan başka hiçbir şeydir. Gerçek şu ki Müşerref'in politikaları ve onun ekonomik danışmanları ne Pakistan'ın ekonomik sorunlarını çözecektir ne de onlar ekonomik kendi kendine yeterliliği getireceklerdir.

Pakistan'ın yöneticilerinin ekonomik başarıya delil olarak reklamını yaptıkları göstergeler gelince;

GSMH ^[Gayri Sâfi Millî Hâsıla] **Büyüme Oranındaki Artış**

Hükümet GSMH büyüme oranının bu sene hedeflenen düzeyin üzerine çıktığını gururla ilan etmekte ve kapsamlı üretim artışının yoksulluğu azaltmaya yönelik bir strateji olduğunu iddia etmektedir. 10 Nisan 2004'te Karaçi Sanâyi ve Ticaret Odası'nda yapılan bir ön-bütçe seminerinde Mâliye Bakanı Şevket Azîz şöyle konuştu: *"Yıllık +%6'lık ekonomik büyüme, yoksulluğun üstesinden gelmenin tek yoludur."* Fakat gerçekte kapitalizmden alınan GSMH mefhumu, kamuoyundan yoksulluğun gerçek nedenini gizlemek içindir. Pakistan'daki yoksulluğun asıl nedeni kesinlikle bir kaynaklar ve üretim eksikliği değildir. Bilakis Batılı kapitalist sistem dolayısıyla servetlerin birkaç kişinin elinde toplanmasından doğan kaynakların ve servetin dağıtım eksikliğidir. Bu da elli yıldır Pakistan'da tatbik edilen bu emperyalist sistemin sonucudur. GSMH ve Kapitalizmden çıkan bu tür göstergeler, açlık ve yoksulluk içerisinde kıvranan milyonların sefil durumunu "toplam millî gelir" adı altında gömmek içindir. Bu nedenle GSMH'yi artırarak yoksulluğun üstesinden gelme iddiası apaçık bir yalandan ibarettir.

İhracâtlardaki Artış

Yine hükümet, büyük başarılarından birinin de Pakistan'ın ihracâtlarındaki artış olduğunu iddia etmektedir. 1990'da 6 milyar dolar civarında olan Pakistan'ın toplam ihracât değeri, 1998'de 8 milyar dolara ve şu sıralar da 10 milyar doların üzerine çıktı. Ne var ki ihracâtlardaki artış tek başına ekonomik iyileşmenin bir kanıtı değildir. Böylece 2002'de Amerika'nın toplam ihracâtlarının GSMH'sine oranı yalnızca %10'du ki bu, aynı yıl hem Kuveyt'in hem de Pakistan'inkinden çok daha düşüktü. Pakistan'ın ihracâtları toplam üretiminin %15'ine denk iken, Kuveyt'in toplam ihracâtları ülkenin toplam üretiminin %50'sine tekabül ediyordu.

Üstelik ihracâtları artırma önerisinde bulunan hükümet, uluslararası piyasaların ihtiyaçlarına uygun olarak ekonomiyi şekillendirmektedir. Bu ise oldukça tehlikeli bir adımdır. Zira Pakistan'ın üretimi, -yurtiçi talepleri karşılamaktan ziyâde- ağırlıklı olarak uluslararası piyasaların ihtiyaçlarına bağımlı hale gelecektir. Dolayısıyla Pakistan'ın sanayisi ve tarımı, uluslararası piyasaların yükseliş ve inişlerinin merhameti altında kalacaktır. Böyle bir politikanın uğraşında olan hükümet; gıda sanayii, giyim sanayii ve diğer tarımsal sektör ürünlerinin ihracından gelecek döviz ile kendisinin tatmin ediyor görünmektedir. Hal böyleyken ağır makina îmalâtı (ağır sanayii), uçak motor îmalâtı ve diğer stratejik sanayilerden mahrum olması, Pakistan'ın savunma ihtiyaçlarının, ağır makinalara olan yurtiçi talepleri karşılayan yabancı güçlerin merhameti altında olması anlamına gelmektedir. Şüphesiz hükümetin bu politikası, ekonomik gelişmeden öte ekonomik gerilemeye yol açmaktadır. Bunun içindir ki hükümetin, ihracât artışlarının iyi ekonominin bir göstergesi olduğunu iddia etmesi ancak sahte bir yanılsamadır.

Döviz Rezervlerindeki Artış

Müşerref ve Şevket Azîz, ekonominin gerçek durumu hakkında insanları aldatmak için kullandıkları diğer iddia ve istatistiklerden çok daha fazlasıyla döviz rezervlerindeki artışı kullanmışlardır.

Pakistan Merkez Bankası'nın kendi raporu, döviz rezervlerindeki artışın ekonominin güçlendirilmesi nedeniyle değil, aksine herhangi bir zamanda herhangi bir ülkede ortaya çıkabilecek geçici etkenler nedeniyle olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Merkez Bankası 2001-2002 yılı ikinci

üç aylık raporunda bunun, gurbetçi Pakistanlıların endişelerinin (ki bu onların Pakistan'a kaynak aktarmasına yol açmıştır) Amerika'dan alınan dış borç ve yardımın yeniden takvimlendirilmesi sonucu ihracatlardaki düşüş ile birleşmesi nedeniyle olduğu anlatılmıştır.

Pakistan Hükümeti'ni döviz rezervlerini korumaya zorlayan asıl neden, ithalâtlara ve dış borçların geri ödenmesine olan şiddetli bağımlılığıdır. Bu ise tek başına, Pakistan'ın mevcut ekonomik altyapısının zayıf bir temele dayandığına işaret etmektedir.

Döviz rezervlerinin yanı sıra yoksulluğun artması gösteriyor ki, Pakistan Hükümeti ne Pakistan halkının ekonomik sorunlarının çözümünde samimidir ne de yoksulluğu yok etmek için herhangi bir stratejiye sahiptir. Böyle büyük oranda döviz mevduatlarının varlığı, şu anda mevcut hükümeti, önceki hükümetlerin *"Biz fakirleri umursuyoruz ama kasalarımız boş"* bahanesinden bile mahrum bırakmaktadır. Yine Başbakan Sn. Zaferullah Han Cemâlî'nin hükümetin fikren iflasını kabullenmeye zorlanmış olması da bundan ötürüdür. Bunun için Mart 2004'te Cemâlî'nin şöyle dediği belirtilmiştir: *"Fakirliğin yok edilmesi hükümetin yetenekleri dahilinde değildir. Bunu ancak Allah yok edebilir. O Allah ki, zengin ve fakir sınıfları yaratmıştır."*

Büyük döviz rezervlerine rağmen, ülkedeki işsizlikte de ciddi bir artış söz konusudur. Bu da kapitalist ideolojinin, hükümet içerisindeki politika üreticilerinin zihinlerine ve kalplerine ne boyutta işlediğini açığa çıkarmaktadır. Kapitalist sistem, hükümetin kamuya ve özel sektörlere ihsanda bulunmaktansa, aslî ihtiyaçları karşılama da bile sorumluluklarını hafifletmekte, bu yöndeki sıkıntılarından kurtarmaktadır. Bundan dolayı, bu politikayı titizlikle uygulayan Pakistan Hükümeti, tekrar tekrar özel sektöre yatırım için kur yapmaktadır. Öyle ki aslî ihtiyaçların denetimi (ticarî) bir işe dönüşsün. Nitekim Hükümet kendisini fakirlerin aslî ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak tutmaktadır.

Borsa Endeksindeki Artış

Borsaya gelince o, içerisinde hisse senetlerinin alınıp satıldığı, söylenti ve spekülasyonlara dayalı sunî bir piyasadır. Borsa endeksinin yükseliş ve düşüşünün ekonominin gelişmesiyle hiçbir bağlantısı yoktur. Bununla birlikte borsadaki yatırımın artırması, bizzat Pakistan içerisinde gerçekten sermaye eksikliği bulunmadığını göstermektedir. Bu nedenle Pakistan, Hükümetin ekonomik kalkınma için sürekli peşine düştüğü ve çağrıda bulunduğu yabancı şirketlerin yatırımlarına asla muhtaç değildir.

Dış Borç Yükündeki Azalış

Hükümetin iddialarının aksine Pakistan'ın toplam dış borcu azalmaktan ziyade artmaktadır. Pakistan Merkez Bankası'nın istatistiklerine göre, Müşerref'in iktidara geldiği 1999 yılında 31.285 milyar dolar olan Pakistan'ın dış borcu, şu anda 34.153 milyar dolara yükselmiştir. Aslında mevcut hükümet, önceki hükümetlerin yaptığı gibi yabancı bağış kuruluşlarından krediler almayı sürdürmektedir. Nitekim 30 Mart 2004'te Ulusal Mecliste Şevket Azîz, hükümetin son üç yıldır 6.250 milyar dolar dış krediler aldığını çarpıcı biçimde açıkladı. Buna karşılık Hükümet, kredilerin geri ödemelerinin geniş çaplı reklamını yapmaktadır. Öyle ki halka, *"bu politikaların sürdürülmesiyle hükümetin er veya geç dış borçların yükünden kurtulacağına"* dâir yanlış bir izlenim verilsin.

Dış borçlardaki artışı gizlemek için hükümet, içerisinde bir azalış bulunan bu döviz yükümlülükleri ile bu dış borçlara ilişkin değerleri birleştirmektedir. Fakat bu döviz yükümlülüklerinin Batı tarafından kurulmuş borç tuzağı ile hiçbir alâkası yoktur. Aksine bunlar gerçekte yerel olarak var olan veya çeşitli organizasyonlardan ve gurbetçi Pakistanlılardan kaynaklanan döviz rezervlerinden ibarettir. Bir başka aldatmaca da hükümetin bu dış borçları, kimi zaman GSMH'ye ilişkin ve kimi zaman da toplam ihracatlara ilişkin bir oran olarak yansıtmasıdır. Öyle ki bu değerlerin manipülasyonu halk, dış borç yükünde geçici bir azalma bulunduğu şeklinde yanlış bir inanca kapılır. Böylelikle dış borç yükünde bir azalma olduğu iddiası, Şevket Azîz'in düpedüz bir yalanıdır.

Ve en ürkütücü kaygıya gelince bu, Pakistan ekonomisinin Batılı kontrol altında bulunmasıdır. Ekonomik reformlar adı altında Müşerref'in rejimi, Uluslararası Finans Kuruluşları tarafından dikte ettirilen tüm bu politikaları uygulamaya geçirmektedir. Finanse edilen ve ancak menfaat temelli sağlanan kredilere dayalı projeleri belirleyen sadece Batı'dır. Reform yapılması gereken sektörleri ve özelleştirilecek sektörleri belirleyen, ayrıca Pakistan'ın parasal (mâli) politikasının nasıl olacağına ve Pakistan'ın savunma harcamalarını artırılıp artırılmayacağına bile karar veren sadece Batı'dır. Gerçek şu ki Müşerref'in rejimi, ekonomik reform sürecinin veya bir başka ifadeyle Batılı dikta sürecinin gelecekte sürdürüleceğini gözler önüne sermiştir. Pakistan halkına sahte bir ekonomik refah umudu vermekle Müşerref ve onun ekonomi danışmanları, Pakistan ekonomisinin Batı'ya bağımlı ve mahkum kalmasını sağlayan politikalar uygulamak yoluyla, Pakistan ekonomisi üzerindeki pençesini kuvvetlendirsin diye Batılı emperyalizme zaman satın almaktadır.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki, Pakistan'ın ekonomik sorunlarını çözecek ve üzerindeki Batılı emperyalizmin pençesini söküp atacak olan ancak ve sadece İslam'ın ekonomik sistemidir. Çünkü İslam'ın ekonomik sistemi, bütün kâinatın sistemlerini elinde tutan Yüce Yaratıcı'dan gelmiştir. İslam'ın ekonomik sistemi, fikirlerinde ve mefhumlarında Batılı Kapitalizmden tamamen ayrı ve farklıdır. Ekonomik sorunlara bakışında, ekonomik işlerin yürütülmesine ve ülke kaynaklarının dağıtımına ilişkin hükümlerinde, vergide ve servet döngüsünü garanti eden yönteminde bütünüyle eşsizdir. Dolayısıyla her açıdan İslamî sistem, dünyada olagelen tüm diğer ekonomik sistemlerden çarpıcı bir farka sahiptir.

İslam'ın ekonomik sistemi, yalnızca Sadaka verilmesine dâir teşvikler ve dürüstlüğe dâir ahlâkî emirler ile sınırlı değildir. Aksine bir devletin ekonomisinin işletilmesine ve sağlam bir esas üzerine geliştirilmesine dâir tafsilatlı hükümler içermektedir. İslamî Ekonomik Sistem, kapitalist ekonomik sistemin her tarafını kuşatan lekeler ve çatlaklar ile kirlenmemiştir. İslamî Ekonomik Sistem kararlı ve sâbit bir sistemdir ki, ne piyasalardaki keskin iniş-çıkışlardan ne de söylenti ve belirsizlikten etkilenir. Fakirlerin kanını emen KDV ^[Katma Değer Vergisi] ve ÖTV ^[Özel Tüketim Vergisi] gibi zalimâne vergilerden muaftır. Yine bu sistem, imkânlar dahilinde yetenekli, eğitilmiş ve kalifiye insanlara her tür yardımda bulunur. Kendilerine bağış, ödünç, teknik destek, altyapı, laboratuvar ve benzer fırsatlar sunar ki sanayiler kurabilmeleri ve onların çabalarıyla bir bütün olarak ülkede üretilen servetin artması mümkün olsun. İslamî Ekonomik Sistem, toplumda servet tedavülünü (dolaşımını) da sağlamaktadır. Öyle ki servet yalnızca bir kaçının elinde toplanmasın. Allah ^[Subhanahu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Allah'ın sana verdiğiinden (O'nun yolunda harcayarak) Ahiret yurdunu ara! Ama dünyadan da nasîbini unutma. Allah sana ihsan ettiyse, sen de öylece ihsan et ve yeryüzünde fesadı arama! Şüphesiz ki Allah fesatçıları sevmez. ^[Kasas 77]

Fakat yazıktır ki, Pakistan'ın yöneticileri bu harika sistemi asla tatbik etmeyeceklerdir. Çünkü onların zihnine ve kalbine kazınmış mevcut kapitalist sistem, Batılı emperyalizmin küresel hegemonyasının merkezidir. İslamî sistem ise Batılı çıkarlara terstir. Nitekim Pakistan gibi zengin ülkelerin kaynaklarını Batılı emperyalizmin tuzağından kurtarmaktadır.

Ancak ve sadece Hilâfet ki, bu sistemi tatbik edecek ve ülkenin kaynaklarını en iyi bir şekilde gözütecektir. İster Müslüman olsun isterse olmasın tek tek her vatandaşın temel ihtiyaçlarının karşılanmasını mümkün kılacaktır. Üstelik her ferde, diğer insanların haklarını istismar etmeksizin hayatın lüks (ikincil) ihtiyaçlarını elde etme fırsatı tanınacaktır.

Muhakkak ki Hilâfet, Batı tarafından İslamî beldelerin mahrum edildiği stratejik sanayileri kuracaktır. Nitekim bu sanayiler, ekonomik istikrar ve kendi kendine yeterlilik için kaçınılmazdır. Elbette ekonomik kendi kendine yeterliliğe ulaşmasını sağlamak üzere Hilâfet; muazzam kaynakları, bereketli insan gücünü, yetişmiş ve yetenekli fertlerini ve Pakistan'da mevcut yüksek miktardaki sermayeyi değerlendirecektir. Bu nedenle Hilâfet muazzam bir ekonomik kuvvet olarak ortaya çıkacak ve Hilâfet'in kurulması Kapitalizmin sonunu müjdeleyecektir.

Velev ki müşrikler kerih görseler

(nefret etseler) de, Dînini bütün dînler üzerine izhar etsin (üstün kılsın) diye Rasulü'nü Hak Dîn ve Hidâyet ile gönderen O'dur. ^[Saff 9]

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilayeti

H. 09 Rabi'ul Âhir 1425
M. 28 Mayıs 2004